

מליחה וזי"ה

בהלכות דם התחלנו לדמוז את דיני מליחה למעשה - ביורק בהדחה ראשונה - ולפי פרמ"א עס את פחיוב
לגשרות את פבשר - ופמנעג ללגשרותו למשק חזי' שעה.

1 רמ"א יו"ד סי' ס"ט סעיף א', ואחר כך ימתין... ולאו יזי"א דס', וש"ק ס"ק ו'
אחרי הפדחה, ממתינים שפבשר יתגב קצת כדי שלאו ימס הפלח - אבדל לא שיתייבש דלמרי'.

אחרי הפדחה מולחים את פבשר. פראשונם מתארים את סוגי פמלח פכשרים למליחה -

2 חולין דף קי"ט ע"א, רב דימי מנפדדע... ומנפילי' דיפ', ורש"י

לרש"י מותר למלוח עס במלח עס וגם במלח דק - אולא שאס מלח במלח עס זריק אח"כ לנפ"ו.

3 רמב"ם פרק ו' מאכלות אסורות הלכה י"א, ואין מולחין...'

לפי פמב"ם זריק למלוח במלח עס.

4 רא"ש חולין פרק כד פבשר סי' מ"ז

פרא"ש פקשה שלאו מסתבר שפמלח פאס אדילי' ממלח דק.

5 רבינו ירוחם נתיב ט"ו חלק פ', ולי נראו... כונת פמב"ם'

רבינו ירוחם פסביר שלאו אסר פמב"ם את פשימוש במלח דק אולא אס פוא דק ביותר.

6 שו"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף ג' ורמ"א, וש"ק ס"ק י"ח

פשו"ע פסק כרבינו ירוחם, ופרמ"א פקל כרש"י אס אין לו מלח אחר.

פראשונם עס נחלקו בשיעור כמות פמלח. מקור פמחלוקת פוא סוגי"א במנחות פאוסקת במזות מליחה
בקדשים -

7 ויקרא ב', י"ג

יש חיוב דאורייתא למלוח כל קרבן לפני פקרבתו (לא מדובר בפכשרת פבשר מדמיו)

8 מנחות כ"א ע"א, תמלח למלח אתא... ת"ע תמלח, ומלח תבוננו... לקדדדד, רש"י, ותוס' יתן

רש"י ותוס' פבינו ש.תמלח' בא לללק עין זריק, אעס כבינפ' -

9 תורת פבית דלרשב"א בית ג' שער ג', ולענן מליחה... ומלח פנא פכאו'

פמב"ם עס פקל שאין פמליחה פמנ פלדדדים מצב שפמלח שואב את פדס מכל פחתיכפ.

10 מרדכי חולין סי' תשי"ט, וכן לקדדדד, מעשה... בפנים אסורה'

לפי פמרדכי בא פפסוק ללחמיר שלאו די במלח, כבינפ', ואס מלח את פבשר מלי' אחד בלבד ללא
פוכשר.

11 שו"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף ד' ורמ"א, וש"ק ס"ק כ' וכ"ב

לכתיחה מלחן פואב פמנ פלדדדים ובדיצבד פסק פשו"ע כרש"י תוס' ופרשב"א, ופרמ"א מחמיר לקדדד
פמרדכי אס מלח מלי' אחד בלבד מליחן שנת, ואס אברו י"ב שעות מצו שמלחו אין לו תקנע במליחה
שני"פ אולא יל"ג.

12 שו"ע סעיף פ', וש"ק ס"ק כ"ד

פחותק את פבשר תוק שיצור מליחה זריק למלוח את מקום פחתיכ, אבדל לאחר שיצור מליחה אונ אומרים
שפמליחה כבר שאב את פדס כשמקום לחתיכ אדילי' פוי"פ פנים.

בסוגיות שלמדנו בדין מליחה פוזכר זמן, שיעור מליחה. פוסקים נחלקו בשיעורו - ופואו שיעור אורק פזמן שפבר זריק לשבת במלחו קודם שידיחו, וקודם לזב אדיין לא י"א כל ד.

¹³ תוס' חולין דף קי"ב ע"א ד"ה פנ מ"ה, מדפירש בהלכות גדולות... ד"ה

פ"ה ד"ה שיעור מליחה פואו כשיעור זי"ה שפרי אמרו, מליח כרותח' - וכו' פשיעור פואו פזמן שפ"ה לוקח לזילות את הפתיכה אע פאש.

¹⁴ שו"ת תרומת הדשן סי' קס"ז, דשיעור ז"ה, אכן נראה...

לפי פרמב"ם שיעור זי"ה פואו י"ח דקות, אב"ד רוב פראשונם למדו שתלוי בגודל הפתיכה וכן פאנפ"ט לפחמיר לפעורו במלחו למשק שפ"ה שלמה מפנ"י עין חתיכת בשר של"א תל"ה בשפ.

¹⁵ שו"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף ו' ורמ"א, וש"ך ס"ק כ"ו

לכתחלה שפ"ה פבשר במלחו למשק שפ"ה, ובדיעבד סומכים אע דברי פרמב"ם - אלא שפ"ך פירש בדיעבד - פ"כ כב"ר נמשך.

¹⁶ גדול מרבה ד"ה כאן

לפי גדול מרבה לא פחמיר פ"ך אלא בשפ"ה דלא יותר מ"ח דקות, אב"ד פ"ה במלחו למשק ח"י שפ"ה מותר לפעול לפתיכה.

⁵ ולי נראה שזריך שחב"ה דקה של תפול חילך וחילך ולא דקה

מן הדקה כקמח וחולי שזו כונת הרמב"ם.

⁹ ולענין מליחה לקדרה צריך שיתן מלח משני הצדדין ואעפ"י שנתן הרבה מן הצד האחד צריך שיהפכנו ויתן מלח מן הצד השני וכדאמרינן בההיא דמנחות כיצד הוא עושה מביא האבר ונותן עליו מלח והופכו ונותן עליו מלח ומעלהו ואמר אביי וכן לקדרה ואינו צריך לכסות את כולו במלח וכדאמרינן התם יכול תבוננו כבינה ת"ל תמלח. ומיהו מסתברא דוקא בשבפשו לו כגון ארוזין ותרגולין ואי נמי בבני מעים באותן שמחזיקין בהם דם שא"א למלוח אותן מפנים א"כ אתה ממלא כל חללן מלח אם מולחין אותן יפה יפה מבחוץ שפיר דמי שהרי המלח שואב הוא ומפליט ואפי' היתה חתיכת בשר עבה המלח מפליט את דמה ומושכו מבפנים ומאי שנא הכא

¹⁴ **שאלה קמז** מרגלא בפומיה דאינשי שזריך הבשר לשהות במלח שעה אחת יש שום סמך או ראייה על זה:

תשובה יראה דאין צריך כל כך סמך או ראייה לשיעור זה ד"ל שנהגו העולם כדברי א"ז ושערי דור"א דכתבו דשיעור מליחה כשיעור לליית אותה חתיכה עלמה לפי גדלה ועוציה והואיל ואין שיעור זה שוב בכל החתיכות קצבו העולם להם שיעור מוגבל ותפשו שעה לשיעור זה אכן נראה בשעת הדחק כגון לכבוד שבת ולכבוד אורחים יש לסמוך אדברי הרמב"ם דכתב בסתם דשיעור מליחה הוא כמהלך מיל דהיינו חלק שלישית שעה פחות חלק ל' מן השעה כמו שהוכחנו ממהלך אדם צינוני עשר פרסאות ציוס צינוני שהוא י"ב שעות. ומרדכי כתב נמי בשם ראב"ה דמלא בשם רש"י דשיעור מליחה היינו מיל כתב דלא נהירא ליה שיעור ללייה משום דללייה תליא בגודל האש:

השלב האחרון במליחה הוא הדחה אחרונה-

¹ חולין דף קי"ט ע"א, אמר שני אדם אין פוגעין זה בזה... בי אבא (תנינא)

אחרי מליחה יש חיוב להדיח את הבשר

² ע"פ רב דימי... ומנפיק דב' ורש"י ד"ה ומנפיק... נבדע בה'

רב דימי פסיר את המלח המבדע מדי

³ ר"ן פרק כ"ה בבבלי (בר"מ ס"ג ע"א) ד"ה אין פוגעין... שני אדם

פירשתי הפדחות שלבאחר מליחה לכאורה הוא שפירשתי פירשתי במקום נפיק ופירשתי פירשתי

⁴ ע"פ ר"י ו"ד סי' ס"ט ע"פ ז' דברי המחבר, וש"ק ס"ק כ"ז

אחרי אמר המליחה מניחים את הבשר בכלי שאינו מנוקב להדיחו - ולכן זריק דקדוק שכל המלח המבדע דם יוסר עוד לפני הנחת הבשר בכלי כדי שלא יחזור הבשר ויבדע מן המלח אחרי שכבר אינו מפליט - ואח"כ נפיק להדיחו פעמיים.

⁵ רמ"א... המלח שבזיר, וש"ק ס"ק כ"ח... ודוק'

לדא ברור אם יש כאן מחלוקת בין פשוט ורמ"א - שפירמ"א מזריק הדחה שלש פעמים בכל אופן ואילו המחבר פירש מקיל בשתי הדחות אם אינו מדיחו בכלי - או שלכ"ז זריק נפיק או שיפירשתי שתי הדחות. פירמ"א גם פוסק שמתיר להפניח את הבשר עם המלח שעליו בכלי שאינו מנוקב אם יש בו מים.

⁶ ע"פ ר"י ורמ"א... כח זריק, ואין חילוק...'

בד"ה בדב' הבשר מותר אם הדיחו פעם אחת ולדא נפיק, ואין חוששים שבדע דם או שבדע ע"פ חלב אם בכלי חלב.

⁷ ע"פ ר"י ו"ד סי' ס"ט ע"פ ז' ורמ"א... ששנים נבדע המלח שעליו וש"ק ס"ק ד"ז

לפי הש"ק אי"ז שיש אלדא כגד דדמ ופירמ"א שאומרים חנ"ג בשאר איסורים זריק שנים כגד המלח.

⁸ ע"פ ר"י ו"ד סי' ס"ט ע"פ ז' כח מורי הוראפ'

לפי המפרש"ד זריק שנים כגד הבשר משום חנ"ג אבל ל"א נפיק כן מפני שאין פירשתי נקרא דבוק לבר.

⁹ ע"פ רמ"א, ואי לכא ס'... בכלי שני מביש, וש"ק ס"ק ד"ז ול"ח

במקום אין פוסד מרוב אנו מחמירים שדבר חרף מתבשל בכלי שני

¹⁰ ע"פ רמ"א, ובשר יבש... באחרונה'

בשר שנמלח ול"א פודח לעולם עד שנתייבש ואח"כ נתבשל ל"א נאסר

¹¹ ע"פ המלח... וש"ק ס"ק מ'

מלח שכבר פשתמשו בו פעם אין להשתמש בו פעם אחרת מחשש שכבר פ"ח כוחו, ואם מלח בו יחזור ומלח את הבשר במלח טרי - אבל אם כבר נתבשל מותר כן.

¹² פירי חדש סוף ד"ה מלח, כתב הרב בת"ח...'

פירי חדש פתיר אפילו אם ל"א נתבשל פירי אין להכבד כחוס' שאחרי שיצור מליחה פ"ח כח המלח.

ופירי, ראינו בתוס' שהבשר שפוגע במלח שעליו מפליט דם ואחר כך מפליט זיר, וכל זמן שמפליט זיר אינו בודע דם. למדנו גם שהמלח בכלי שאינו מנוקב בודע הבשר פשוט בזיר מדיחו מפני של"א נאסר, אי"ד דצריד' אדא בנעץ למליחה אבל ל"א בנעץ לכב'ש. פתוס' בחולין צוסיקים במקרה ומלחו את הבשר בכלי מנוקב ואחרי שיצור מליחה - ל"א פדיחו את הבשר ופניחוהו בכלי אחר שאינו מנוקב ונתמלח בכלי זיר. מקרה ז' נקרא בוסקים, נאשפ רש"י.

¹³ תוס' חולין דף קי"ב ע"ב סוף ד"ה ודעים, ופיכא ששה בבשר במלח...'

לפי רש"י זיר פו"א מן הבשר אחרי שיצור מליחה אין עליו שם דם אלדא מוחל, וכך פירש של המלח המתערב בזיר פפוא אין בו כדי לאסור את הבשר מפני שכבר נתייבש. פתוס' מחמירים וחוששים ש"א יש על זיר שם דם מפני שהמלח ל"א נאסר.

14 'שו"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף כ' דברי המחבר... ואפילו בכלי שאינם מנוקב'

השו"ע פסק כרש"י וחשש לשיטת התוס' לכתחלה שפחז"ר אוסור ואוסר. ובענין לזה שאנו חוששים שיש על פ"ר שם דם, אנו גם מחמירים לכתחלה לחשוש שפדס שבמלח לא נתייבש לגמרי ויש בו כדי לאסור, ולכן הרו"ב למלוח בשר לאורחא אינו יכול למלוח בשר לרכשירו ולפניחו במלחו לפתייבש אפילו בכלי מנוקב שפ"ר אחר שישמור לטעמי את כל ז"ר לא נכח לומר איידי דזרידי ושוב יבדע את פדס שבמלח.

אלכא- שעדיין ז"ע, אם אנו באמת חוששים שיש על פ"ר פולחא אחר שישור מליחה שם דם- איך אפשר לטעם בשר עם אחרי מליחה פ"ר עם הבישול יזכא ז"ר ולמה אין על פ"ר הפוא חשש דם!

15 'ש"ך ס"ק פ"ה, דודאי טעם הדחה...'

לפי התוס' הדחה סותרת את נקב' הפליטה וכל מה שזכ"ר אחר הדחה- בין ז"י בישול ובין ז"י חיתוק- אין עליו חשש דם.

ואי-כ- יש לנו שתי סבות להדחה אחרונה- להפסיד את המלח הבלוע מדם וגם לסתום את נקב' הפליטה.

16 רמב"ם פרק ו' מאכלות אוסרות הלכה י', והשגת הראב"ד

לפי הרמב"ם אין נקב' הפליטה נסתמים ז"י- הדחה בלבד אלכא ז"י חליטה- דהיינו שמעליכס את הבשר לתוך מים רותמים. הראב"ד חולק וסובר שאין לזרק בחליטה.

17 'שו"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף י"ט ורמ"א

השו"ע הביא את שיטת הרמב"ם אבל לפי הרמ"א אין המנפ"ט להחמיר ולחייב חליטה.

לגבי ז"מ הפסאדה של מצשה רש"י- דין פ"ר פולחא אחר שישור מליחה- שחשש השו"ע לשיטת התוס' לכתחלה בלבד, החמיר בה רמ"א אפילו בדיעבד-

18 רמ"א שם סעיף כ', פ"ר אוסור, וש"ך ס"ק פ',... נכדי קליפה, וס"ק פ"א... קליפה'

הרמ"א החמיר בדיעבד לאסור כדי קליפה מלבשר ששרה באותו פ"ר, ומפאריש"ל החמיר לאסור את כל מה שפ"ר בתוך פ"ר וזו כדי קליפה למעלה מן.

19 'שם ברמ"א, וכן אם היה בכלי... ז"ר כרותח'

עם לפי רש"י שאין על פ"ר שם דם, אם הונח בשר אחר שישור מליחה אבל טרם הודח בכלי חלבי וזכא מן ז"ר אוסר את הבשר משום בשר בחלב, ולפי התוס' שלאחר שישור מליחה פ"ר תוקף המלח אצל הרמ"א שם כח פ"ר פ"ע- ולפי ראונו שפ"ר זכא סמך על שיטת התוס' במקום הפסד מרובה.

20 'ט"ז ס"ק נ', וש"ך ס"ק פ"ט... והוא פשוט'

הט"ז אוסר את הבשר עם כל החלבי פ"ר נקי, ופקשה עליו פ"ר שגב שניאסר מ"ד פוא מדין מליחה (שפ"ר בלעז לכבישה סוברים פ"ר פ"ט שלכא שייך כבישה בכלים מפני שלכא נקרא כבוס צד לאחר מצ"ע ואז פ"עם הבלוע בכלי כבר אינו בן יומן- ואפילו פ"ר פ"ר למדעו שלכבי כלים עם ז"ר לכא נקרא כבוס בפחות ממצ"ע) ופ"ר אין מליחה לכלים לטעמי!

ופנה, פשוט אוסר לחתוך בשר שנמלח אבל טרם הודח לחשוש לשיטת התוס', ואם עשה כן פסבין טאון פ"עדה-

21 רמ"א שם, ויש מתירין... עליו פ"ר

דברי רמ"א תמוהים- שא"ז לטעמי את פסבין מדין אין מליחה לכלים- ופ"ר אין מליחה לכלים פ"ר פ"ר שאין מלח מליטה טעם הבלוע בכלים, אבל פסבין בולע ז"י מליחה ואם לא יאצילנו מלח אין לנו לחשוש שיבא לחתוך בו רותח!

22 'ש"ך ס"ק פ"ח

הש"ך פירש את דין הרמ"א משום דם מ'שרק שריק ולכא מדין אין מליחה לכלים, אלכא, שעדיין יש מקום לטעמי- פ"ר פ"ר ופ"ר נחלקו אם אמרנו, דם מ'שרק שריק בכלי מנוקב ולכתחלה מחמירים לדברי פ"ר שם כלי מנוקב שמלחו בו בשר נאסר- ולמה פק"ל הרמ"א כאן בסבין?

23 'ט"ז ס"ק נ"ג, ונקודות הכסף ד"ה וקשה

הש"ך פסביר שדוקא בכלי שמלחו בו מחמירים לומר שבוטע, אבל סבין שחתך בו את הבשר לכא נאסר

למדנן את שיטת התוס' במצגת רש"י שגם אחרי שיצור מליחה צדיין יש דם בל"ר פויזא מפרגר עד שידיח את הפרג כדי לטתוס את נקבי הפליטה. ראינו גם שאחרי שפלט פפר את כל זירו דא שייך למור, איידי דצרידי' ופרגר מוכן לבלע.

1' ר"ן פרק כל הפרג ד"ה ופרג ר"י ז"ל... ואינו מפאפע'

הבין יונה אסר להשקות את הפרג במלחו אחרי פליטת כל זירו מחשש שיבלע דם מפדס שבמלח ובלחלוות פל"ר שעליו, ופרגר"א פצדיר את זמן פליטת כל זירו כשתים צשרה שעות.

2' ש"ע י"ד סי' ע' סעיף ה', וא"ז ס"ק י"ג... בעין

לכתחלה מחמירים שלט להשאיר את הפרג במלחו ליותר י"ב שעות אבל בדיצבד אין לאסור את הפרג ופולטו לפי פרמ"א לעיל שחשש לשיטת התוס' שז"ר פויזא דאחר שיצור מליחה יש שם דם, לטא פחמיר אלטא כשפרגר מונח בכלי שאינו מנקב ויש בל"ר אבל כשפרגר מונח בכלי מנקב אין לאסור את הפרג מחמת שירי פדס שבז"ר ובמלח.

ופנה, לעיל למדנן שמתר למלוח פרבה חתיכות בשר יחד ואין לחשוש שיבלע דם זו מלו אבל אסור למלוח צופות דם דל מחשש שפדטים ימרו את פליטתם עוד כשפאפות צדיין פולטים דם ופדטים יבלעו מפדס פנבלט. אחרי למדנן את דין כבישה ומליחה נחזר למדנן את דנינס אלו בדיצבד.

3' ש"ע י"ד סי' ע' סעיף א', דנו', ורמ"א... פראשונר'

למרות שהתוס' הסבירו שאין לחשוש שפרגר יבלע מפדס שבז"ר פמתקב"ל בזמות. מנהג אשכנז לפוק את הפרג באופן שלט יתקב"ל ז"ר בזמות, ופרמ"א פוסיף שמתר למלוח בשר פצחיים בלטא פדחה בינתיים אין לחשוש שפדטים יבלעו פמלח פשני דם שפרי הפרג צדיין מפליט ז"ר ואחרים, איידי דצרידי'.

4' שם בשו"ע, אבל בשר... ורמ"א... ופכי נפוט'

שיטת פמחבר פיא שאם מלחו דל צם צו"ל נאסר כדי קליפה מפדט, ופרמ"א אסור כולו מחשש מן.

5' שם ברמ"א, ודוקא דלית בלו'...

כשיש קשקשים על פדטים בשעת מליחה דט רפו קרמייפו ושיצור פליטתם פוא כשיצור פליטת דם מצו"ל ומחילטא אנו מוחרים איידי דצרידי' ואינו נאסרים.

6' ש"ע שם סעיף ב' דברי פמחבר, וש"ק ס"ק ז'

אם פדט בלבד פ"ה מלוח דט נאסר מחמת פצו"ל שפרי אפילו אם פמלח שעל פדט יפליט קל"ת ז"ר מפצו"ל אין פל"ר אסור - אין לחשוש שפמלח יפליט דם.

7' רמ"א שם... פל"ר שרי', וש"ק ס"ק י'

לפי פמחבר אין פבדל בין אם פדטים פיו למעלה מפאפות או מתחת לעופות ובכל אופן נאסר כדי קליפה, אבל לפי פרמ"א שאם מונחים זכ אכ"ל זכ אוסרים את הכל יש לנן קולטא במקרה ופדטים מונחים למעלה מפאפות שאין דם צולט למעלה ולטא נאסר אלטא כדי קליפה במקום שבו פדט במצא עם הפרג מפני שדם אינו צולט למעלה.

8' שם ברמ"א, וכן אם דט פניח... אצ"פ ששניפס מלוחים', וש"ק ס"ק י"א

אחרי ששפו הצופות במלחם שיצור מליחה אין במה שיוזא מפס כמות משמעותית של דם שתאסור את פדטים.

9' שם, ואם נמלחו דטים... דאין מליחה לכלים', וא"ז ס"ק ז'

לפי פרגר"א שר אוסורים (חז"ל נדס) שנבלעו בכלי צ"י מליחה יוזאים ג"כ צ"י מליחה - אבל כבר למדנן שפפככה פיא כשיטת התוס' שאין מליחה מפליטה שם איסור מכלי לאסור את פמלח בו בדיצבד.

במחצית ראשונה של המלחמה הרבה חתיכות בשר ביחד - אבל דגים שנמלחו עם אפוחות נאסרו ע"י בליעת דם הנפלט מהאפוחות - פיות ופדגים גומרים את פליטתם מהר וכבר אין לומר, איידי דזרידי, פראשונם וסגורים מלפני נאסרו פדגים לחלוטין ואין להם תקנה ע"י מליחה שנייה לפזיז את פדם פבלעז -

1' ר"ן פרק כל הבשר (בר"מ ט"ז ע"ב) ד"ה דגים, ומדארינן... מוליאתו אסור

לשיטת הרמב"ם - שאין מליחה מוליאה את כל פדם ולכן אין לבש"ד את פבשר אחרי מליחה אלא ע"י חליטה לעזור את פליטת יתר פדגם - פסביר פרי"ן שדוקא בבשר שפדם פנשאר בו מצולם לא פירש ולא נאסר מותר לעכוד את פבשר אחרי מליחה אבל בדגים שבלעז דם שכבר פירש מהאפוחות פרי כל פדגם שבדגים פוא דם אסור ואין מליחה מוליאה את כולו ומליאה לא נתר ע"י מליחה.

2' ע"ה בר"ן (בר"מ ט"ז ריש ע"א) ,ואין... נכונה, ,ואע"פ... אין עובר עליו

לפי פרי"ן ייתכן ומליחה מוליאה את כל פדגם ומה שנשאר פוא מופל ולא דם. ואפילו אם תימ"י לומר שפוא דם פרי לאסור מליחה פוא דם שנמלחו ואיסורו נדרבנן ופם פתירוהו אחרי שמלח את פבשר כדן. אבל אי"כ דם שפ"ה מלח באמת אין תקנה לדג שבלעז דם ע"י מליחה -

3' ע"ה ,וכי תימלח... ע"י המלח לגמרי

שיטת פרי"ן פוא שאין מליחה מוליאה אלא דם פנמלחא בחתיכה מצבצה אבל דם שבלעז ממקום אחר אין פבלעז ע"י מליחה.

4' ע"ה ,אבל פרה רבינו יונה... מדארינן דאידיך כדגים ואפוחות

רבינו יונה סובר פרי"ן שבמקרה כזה פדגים שנמלחו עם אפוחות אין מליחה מוליאה דם פבלעז ממקום אחר, אבל חתיכת בשר שבלעז דם מחתיכה אחרת כשפחתיכה פראשונם פרי"ן נמלחה - אם אחר"כ ימלח את פחתיכה כשם שפמלח יפליט את דמה פשבצית כן -אבל דמה - יפליט עם את פדגם פבלעז ממקום אחר.

5' תורת הבית דהרשב"א בית שלשי שער שלשי, וכן ראיתי... בעיני

פרישב"א כתב בשם רבו ממליחה שנייה תוצי"ל עם דגים ואם לבשר שבלעז דם ממקום אחר לאסור שנמלח - וחלק עליו.

6' ש"ע ו"ד סי' ע' סעיף ב' דברי המחבר וש"ך ס"ק כ"ז, כ"ח, וכ"ט... עכ"ל, ורמ"א... מליחה

שיטה ראשונה פוא פרי"ן, שנייה פוא רבינו יונה, שלשית רבו של פרישב"א -ופסק פשו"ע כר"ן לכתיחה שאין מליחה מפליטה דם בלעז אפילו אצל דמו פשבצי, ובדיצבד כרשב"א בשם רבו שאפילו מליחה שנייה מפליטה דם בלעז.

7' רמ"א ע"ה סעיף ב', ופא דארינן דאם פדג תפל...

פרי"ן א"כ פסק כרבינו יונה שאין מליחה שנייה מוליאה דם בלעז, אבל אם פדגים לא נמלחו מקודם כשימלח אותם י"א דם שבלעז אצל דמם וזי"רם.

ולכאורה, לפי המחבר שפסק בדיצבד כמו פרישב"א בשם רבו שאפילו מליחה שנייה מוליאה דם בלעז עם פדגים שנמלחו עם אפוחות יש תקנה למלוח את פדגים שנית -

8' ע"ה ע"ה ס"ק ו'... נסרק בהם ביותר

עם לפי פשו"ע אין מליחה שנייה מוצעת לדגים מפני שדם פנבלעז בהם מתחבר עם פדגים באופן חזק במיוחד.

ופנה, לפי פרי"ן א"כ שפפלכה פוא כשיטת רבינו יונה ממליחה מפליטה דם בלעז אצל דמה פשבצית עם פחתיכה, יש לחקור איך פדגין בבשר פצומה במלחו -וכבר פלע רוב דמו - אם בלעז דם ממקום אחר פאם עם פדגם שבלעז יפליט עם פזי"ר פנבלעז מנו -

9' רמ"א סעיף ו', ויש אומרים... אין להחמיר כע"ל, וט"ז ס"ק ט"ז... עכ"ל

כל זמן שפחתיכה מפליטה זי"ר מפליטה עם דם שבלעז פחתיכה אחרת -מציקר פדגין תוך י"ב שעות נאסר שנמלחה, ובהפסד מרובה ע"כ שעות, ואם פודחה פחתיכה אחרי פמליחה אפילו אם בלעז דם תוך י"ב שעות נאסרה.

10' ע"ה ברמ"א, וכד שכן... שרי בדיצבד, וש"ך ס"ק ע"ז... בלעז זי"ר, וס"ק מ'

כשנפל פבשר לתוך זי"ר בכלי מנוקב אמרינן איידי דזרידי כל זמן שאדיין מפליט דם אבל אחרי שיצור מליחה בלעז זי"ר עם מליחה שנייה עם לא תוצי"ל לפי פרי"ן א"כ, ואפילו בלעז שפ"ה שיצור מליחה קודם שנפל זי"ר ידיונו ומליחונ שנית.

11' ע"ה ס"ק ע"ט... ונאסר בה

פרי"ן שפ"ה פמליחות אין פירוש פדחה פמורה שזו סותמת נקבי פפליטה -אבל פדחה מוצעת.

12 רמ"א בסוף, וכד זב... וש"ק ס"ק נ'

ברמ"א מלין כחפ פלכות:

דס בעין שנפד עז בשר פעוזד במלחו אפילו תוך שיעור מליחה נאוסר פבשר שלדא נאוסר
אוידי דצרידי בנעז לביעזת דס בעין ואין מליחה מפליטה דס בעין שבדע פבשר.

בשר שנפד לז'יר מה שבז'יר נאוסר מיז מדין רותח שלפי פרמ"א אוסר את פכד מיז
נספק שמה, ומה שמעלמה מפז'יר לא נאוסר מפני שדס אינן עזמה למעלה כחן שראינן לעיל.

בשר פעוזד במלחו בכדי שאינן מנוקב אוסר כז'יר ומה שנבלע ממנו בבשר יז'א ע"י
מליחה.

ספק ז'יר פוא ספק דרבנן (מפני שדס שמלחו דרבנן).

ז'יר פמאורב בחיס אין עליו דין חר"ף.

5

וכן ראיתי משמו של מורי הרב
ז"ל אפילו בשר שנמלח והודח ואח"כ נמלח עמו
בשר דמולחו פעם שנית ושפיר דמי דכמו שפולט
דמו על ידי מליחה כך יפלוט דם שבלע מעלמא
מחמת חם המלח ולפי דבריהם מה שאמרו דגים
ועופות שמלחן זה עם זה אסורין לא אסורין לעולם
קאמרינן אלא אסורין בלא חזרת מליחה קאמרינן
אבל אם חזר ומלחן מותרין ואינו מחזור בעיני

למדנו את איקרי תפליך מליחת בשר אבד ישנם דינים מיוחדים הנגזרים מליחת בשר אבד...
ראינו שכתחילה מולחים את הבשר מכל הדידים אבד בדיעבד אנו סומכים על זה שמלח שוב גם את
הדם מצבר בשני של הבשר - שכן בחתיכה אבד אין חיוב לחלק את עובי של החתיכה ולמולח
מאחורה מפני שגב המלח משאוב גם מתוך תוכן של החתיכה. לא כן באבריים פנימיים הסתומים - שם
אם המלח יחדור לתוך האבר פרי שאין אפשרות לדם לזאת אם לא שיתחו אותם לפני המליחה.

DIN

1' חולין דף ז"ל ע"ב, רישא בכיבשא... ואי לא אוסירי, ורש"י

בזולת את ראשו של הבשר המלחם חייב להפניחו במלחם כשביט השחיפה למטה או שנתירו למטה ותחב
בהם דבר כדי שדאי יסתמו. אבד אם הפניח את הראש במלחם מונח על זדו - כשפלח למטה - נאסר הדם
בתוך הראש ונקרש ע"י פאש ואסור.

2' תוס' שם ד"ה רישא, ובה"ט כתוב... בדם הקרום'

בה"ט ע"ד שזה שזריכים להפניח את בית השחיפה למטה פאש דם שבקרום פחוח (אם זלכאו על
לחיו נאסר פחוח בלבד - אבד הדם שבבשר הראש וז"ל ע"י זי"ה ע"ג כשביט השחיפה למטה).

3' שו"ת הראו"ש כ"ד סי' כ"ג

המנהג ע"ד זלכות את הראש כשפאש שלם מחשש א"ת יתפך בשפוד ובית השחיפה לא תפ"ה למטה.
אלא מסירים את פחוח ומולחים אותו.

4' שו"ע י"ד סי' ס"ח סעיף א' וב', ורמ"א סעיף א'

השו"ע לא תשג דבריו הראו"ש ופתיח זי"ת הראש כשביט השחיפה למטה. ואם נקב צ"מ פחוח מותר גם
אם זלכאו על לחיו. רמ"א הביא את דברי הראו"ש שאין מנהגו לזכות ראש שלם בשום אופן מחשש א"ת
יתפך.

5' תורת הבית הק"ר דפרשב"א בית שלשי שער שלשי, קרום... הדם זב וזלכאו'

דוקא ע"י זי"ה פתירו חז"ל ע"י פנחת בית השחיפה למטה אבד מליחה זריק לפתוח את הפלגולת
ולקרוצ את קרום פחוח ולמלח את פחוח.

6' שו"ע י"ד סי' ע"א ס"ג דברי המחבר, ורמ"א סי' ס"ח ס"ד, ולכתחלה... כך'

לפי המחבר מותר לכתחלה לנקב את הפלגולת ולמלח את כל הראש ביחד מפני שמלח אבר דרך
פצ"מ אלא שזריק נקב לנקוד דם, ואילו לפי רמ"א זריק לחתוך את הפלגולת שתי וצרב ולפזי"א את
פחוח - ולפחות (בדיעבד) לחתוך את הפלגולת שתי וצרב ולמלח את פחוח בתוכה.

7' שו"ע סי' ע"א סעיף א' וש"ק ס"ק א', כולומר...

לפי השו"ע חיתוך הפלגולת פאש למלח פאש פחוח בלבד.

8' רמ"א סי' ע"א סעיף ט'... בשר שצנו, וש"ק ס"ק ז', וס"ק ח', דלשר'

אם מלח את הראש מבלי לנקבו נאסר פחוח (וכמו שראינו בתוס' בשם בה"ט) ובשר הראש מותר. ולכאורה
דברי רמ"א כאן פס בניגוד למח שכתב בס"י ס"ח שאין לפתור את הראש בדיעבד אלא אם חתך את
הפלגולת שתי וצרב וכאן פתיר ע"י נקיבת הראש!

9' ש"ק סי' ס"ח ס"ק ח'

אם נקב את הראש ולכא חתכו שתי וצרב אף שלכא נאסר בכל זאת חייב לחתכו שתי וצרב, לפזי"א את
פחוח ולמולחו (א"כ כבר נתבשר). אבד אם חתך את הראש שתי וצרב ומלחו מבלי לפזי"א את פחוח
אין זורק במליחה שני"ה.

ופנה, גם בתוס' וגם בשו"ע ראינו שאפילו איפה שפחוח נאסר לא נאסר בשר הראש שנמלח א"ת - ופסע
פאש מפני שצ"מ הפלגולת מפסיק -

10' שו"ע סי' ס"ח סעיף ד' דברי המחבר

המבשר את הראש אחרי מלחו שלם מבלי שחתכו או שנקבו נאסר כל הראש ולכא יזיל צ"מ הפלגולת
את שאר הבשר שצ"מ.

ובל זה נענין הראש בלבד מפני שפחוח וקרומו יש בהם דם שאינו יזיל דרך הפלגולת, אבד בשאר כל
הפצ"מות המליחה מבחוץ שאובת את כל הדם גם דרך פצ"מ ואין זורק בנקיבתם -

11' רמ"א סי' ע"א סעיף ט', הקולית... וש"ק ס"ק י"א

לכתחלה אין למלח צ"מ שאין עליו בשר יחד עם בשר אחר מחשש שאין דם באותו צ"מ ומזיל יבדע מדם
הנפבט מהבשר שנמלח א"ת מפני שלכא שייך למר אידי דסרידי!

12' שו"ע שם סעיף ב', וש"ק ס"ק ט',... וזו פשוט'

פסעלם אינם כשאר הפצ"מות ומצבים את הדם מלכות.

3

ששאלת

כג בה"ג והרמב"ם. זולין ראש הבהמה כשמניחים אותו על בית שחיטתו או על נחיריו כנחיתה גמי בחוטמו שמוחר ללוחו. והכי איתא בגמרא (חולין ג:): רישא ככשא תליא אצית שחיטה דייב אלדדי מקפא קפי ואסיר אנחיריה אי דן ציה מידי שרי ואי לא אסיר. אבל האידנא רגילין להסיר המוח ולמלחו תחלה קודם ללייה כי צימיהם היו זולין בתנור ומשגשגין הללי לחוכו. וכשנותן הנחירים למטה צל כל הדם לחון דרך הנחירים אבל בצלייה שלנו שאין התנורים פיהם למעלה איכא למוחש שמא לפעמים לא יהא בית השחיטה או הנחירים למטה:

5

קרום

של מוח שבראש חוטי דם יש בו ומוח עצמו דם יש בו ואינו יוצא במליחת הראש מידי דמו לפי שעצם המוח מקיפו ועומד בפניו ואין מקום לזוב הדם דרך שם ואפילו צלאו על האש אי אפשר לאש לשאוב דמו והדם מתקבץ בעצם המוח העשויה כקדירה ומתבשל המוח. ומי שרוצה למלחו ולהכשירו לקדירה כיצד הוא עושה קורעו ומוציא מוחו וקורע הקרום ומלחו רצה לאכלו צלי מניח בית שחיטתו על הראש והדם זב דרך בית השחיטה ואם נעץ קיסם או שפוד וכיוצא בו דרך נחיריו הדם זב ויוצא.

1' ענן חולין זי"ה ק"ט ע"א, רב... ו'א' ק"ט ע"ב, רב... (תנינא) ... בשולו ומותר'

את רבא זריכימ דקרוצ קודם מליחתו דפוליא את רבא פכנס בו, ובדיצא דאם אום נמלח ומתבשל בלכא קריצא אפשר דקרוצו אכ"כ ודפוליא את רבא שצדין כנס בו. רבא בפסחים מסבירא איך לכו נאוסר רבא כשנתבשל עס דם פכנס בו כחלק פוליא פאוסקת בדין זי"ה-

2' פסחים זי"ה ע"א, אומר רבה פאי מולייתא... כך פולטא'

רבה פתיר דזכותא זי"ה ע"א נמלח פמולטא בשר טחון עס פוא לכו נמלח - מפני שדם פמיטוי פנבטע בעזי זי"ה פולטא ע"ה פולטא ע"ה.

3' ע"ה ע"ה, נ'אן אן סניע טיפ רב... ורש"י זי"ה דאחר בישולו, וזי"ה דשיע

פגמרא ריבתא דרפאצי את פברייתא שפתירא את רבא בקריצא דאחר בישול - בשלכא נתבשל רבא אלא שנתבשל ופברייתא פיא סיע דשיטת רבה - שפדמ פכנס רבא יבדע ופלט ע"ה פא.ש. ופגמ' דחתה את פריצוי'ה ופריצוי'ה אפילו רבא שנתבשל בדין ובכז צאת לכו רבא את רבא פכנס ששם רבא חלק ופוליא רבא.

4' רש"י חולין זי"ה ק"ט סוף ע"א זי"ה רב, אבדל בשר... ו'תוד'ה רב, ומה שפירע...

דפי רש"י פדחיי'ה ע"ה פגמ' פיא פמסקנא דרפאצי שפדל אינו בולע, אבדל פתוס' למוצי'ה שפיות וק"ל כרבה פפולטא פיא כח שריבתה פגמ' לומר שפוליא בברייתא פוא זי"ה דוקא ומדין כבולעו כן פולטא, אבדל רבא רבא את רבא עס רבא פכנס בתוכו נאוסר.

5' ש"ע זי"ה ע"ה סוף א' ובי, ורמ"א סוף א', ויש מחמירי'... וט"ז סוף א'

הש"ע פסק כח פתוס' שפדל שבישול מבי' דקרוצ נאוסר, ורמ"א פחמיר שכל ע"ה רבא את רבא אפילו אחרי קריצא ומליחה אבדל פט"ז כתב שפולטא לכו כן.

ופנה, דפי מה שפסק הש"ע כתוס' זה שפדל שנתבשל בדין מותר ע"ה קריצא אחרי בישולו פוא מדין כבולעו כן פולטא, אלא - שפתוס' בחולין קבא כדל בדין, כבולעו כן פולטא פוסותר דכאורה דין פולטא -

6' תוס' חולין זי"ה ק"ט ע"א זי"ה אין מחמירין, ואין דפתיר...

פתוס' חידשו שדמ בצין פולטא ע"ה רבא בשעת זי"ה אוסר את רבא, שאין מוותרים דם משריק שריק (ולכו כבולעו כן פולטא - פפולטא בינפס נראו דקמן) אלא בדין בולע אבדל לכו בדין בצין וא"כ קשה, בשלכא מולייתא שפתיר רבה פרי' רבא פוליא מופשר פטחון פוא דם בולע אפילו אום נבדע בזוף אינו מוותרים כבולעו כן פולטא ופדמ נפלט, אבדל רבא פרי' רבא כנס בחלל רבא ופוא דם בצין אויך אפשר דפתיר את רבא שנתבשל עס אותו רבא ע"ה כבולעו כן פולטא! פש"ק פביא שדלש תירוטי' -

7' ע"ה ע"ה ע"ה סוף א', ...כ"כ בת"ח

בתורת חסאת פסביר שדמרות שאין אינו מוותרים שפדל, שיש - חלק שכל יבדע בכדל, אבדל פוא חלק פמפיק דמנעא בליצת כד פדמ ופכמות שכן נבדע לכו נקרא דם בצין.

8' ע"ה ע"ה, ומפראו' כתב... דם פליטא'

דפי פמפראו' רבא אחרי מליחה או זי"ה נתיבש ואין לו את פחומר של דם בצין.

9' ע"ה, מ'פול פולטא... וכן פסכים מפרש'ה

שיטת פמבר"ן פיא שדוקא ע"ה בישול לכו מוותרים שפדל שיש אינו בולע כדל, אבדל ע"ה זי"ה ע"ה אינו בולע.

פנפקא מינה' בין שדלש פתירוטי' פוא רבא שכל נקרא ונמלח או נבדע עס בשר אחר - שלפי פמפראו' רבא פדמ שנתבשל לכו נקרא דם בצין ומליצא עס לכו יאוסר את שאר רבא, אבדל דפי פתורת חסאת פמבר"ן דוקא רבא פוא שאינו בולע מפני שפוא שיש אבדל בשר אחר יבדע את רבא - פפוליא ופוא דם בצין אין מוותרים כבולעו כן פולטא.

10' רמ"א זי"ה ע"ה סוף א', ויש מחמירין... ו'ש"ק סוף א' ע"ה, ו'סוף א' זי"ה

דפי רמ"א עיקר פדין פוא כח מפראוי', ויש מחמירים כח מפראוי' בתורת חסאת ופוא עס שיטת פמבר"ן, אבדל דקדו' את מה שפ"ה דבוק דלכ כד' דלכאת עס את שיטת פמחמירים (וכאן אין מחמירים לומר שפמליחה מפאפעת בכולו) ופמנפץ דחתוק את פשיצים שבדל ואת חידודו.

דמנעו שפולטא פיא כתוס' שאם בישל את רבא קודם שקרוצ נאוסר ממת רבא פכנס בו -

11' ש"ע ע"ה ע"ה, אבדל אום בשולו... ורמ"א, ו'סוף א' ע"ה, ו'סוף א' ע"ה

אום בישל רבא כשפוא בצוף נאוסר רבא מקמת רבא שנתייבש בתוכו וזריק שיש כנעו משום שכל ידוע כחא דם פ"ה בו, ובדוק כדל יש שיש בצוף כנעו רבא אפילו אום פסירו את פראש ופולטא, ואום אין שיש כנעו עס רבא דבוק בו נעשע נבדע מדין איסור דבוק וזריק שיש בשאר פקדורא כנעו.

12' ש"ע ע"ה ע"ה זי"ה ע"ה סוף א'

פריא פאינו זריכפ קריצא מציקר פדין, אבדל פמנפץ דקרוצא.

כבד

חולין ד' ק"י ע"ב, אמר ד' אב"י... למיסר חברתה' ורש"י

כוונת הגאון היא לכאורה שכבד, כולו דם' ואפילו אחרי מליחה יזכא מנן דם ובכל זאת תורה פתירה לכבד כבד- ופנא' הסתפקה אם דם פו'זא מפכבד אחרי מליחה מותר לגאון או שפוא מותר עם כבד בלדב אבד אם בשל את הכבד עם בשר אחר נאסר הבשר הפוא מחמת דם הכבד.

ש"ס, ע"ג למיסר... משום ד' אב"י, ורש"י

הגאון הביא פשוט מפורשת שכבד אוסר בשר אחר למרות שפוא ז'אן דא נאסר ע"י ד' וז' אב"י אמר הפנא' שנתבשל מ'ד' במשנה בדי' בליצה ופליצה של כבד - שכבד של איסור (טרפה) אוסר את מ' שנתבשל מ' אבד הכבד שנתבשל עם בשר איסור דא נאסר מפני שכבד פולט דם כל הפנא וינין בולע. ואב"י - שאולת הגאון בדי' הכבד הכשר שנתבשל עם בשר אחר בעינא עומדת.

ש"ס ק"י א' ע"ב, כי דר סליק... ברותחין, ורש"י

הגאון ר'תתה לפשוט את הפאולה ממאשה שפ"ה שהנן של רבי שמעון בן פזי פזי בפני אורחיו ריבא דב' וכבד שנתבשל יחד - פרי' שכבד דא אוסר את שאר פאברים שנתבשלו עמו, וגם ראי' זו דחתה פנא' כי ייתכן ובשום באופן שבדאי' דא נאסר הבשר שנתבשל עם הכבד ופי"ן א. או שפניחו את אברים בקדירה באופן שהקנה פ"ה מונח מחוץ לקדירה ודם הכבד נתרסק דרך קנה הכבד לקנה ומשם מחוץ לקדירה ג. או שחטאו את הכבד ברותחים או בחומץ לפני פבישול ואז כבר דא פ'לוט דם ודא יאסור את הבשר שנתבשל עמו אב"י. ואב"י - אף שעדיין דא נפשה שאולת בשר שנתבשל עם הכבד, בשני הפאונים הללו בודאי דא נאסר הבשר.

ש"ס, רב בר שבא איקלע... שלוקה אוסרת ונאסרת, ורש"י

התנאים נחלקו אם כבד שנתבשל כשפוא מתובל או שבישולו בישול מרובה (שליקה) נאסר מפני שבאופן אלו פולט את כל ד' ופכבד בולע את דם שפולט.

ואב"י - שכבד שנתבשל עם בשר אחר הכבד מותר ודין שאר הבשר נאסר לנן ספק, ואם חלוא את הכבד ברותחים הבשר מותר בודאי. ואם בשל את הכבד כשפוא מתובל או ששלקוהו - נחלקו התנאים בדין הכבד ע"י.

לתוס' ישנה שיטה אחרת בסוגיא -

תוס' דם ק"י ע"ב ד' כבדא... אחר בלדא מליחה'

שיטת ר"ת היא מליחה מו'יבא את כל דם של הכבד אלדא שדאור"תא דם הכבד מותר עם בלדא מליחה שפרי' בשר הכבד פוא דם ובכל זאת מותר לאכול, ודם הכבד כשפוא בעין איסור מדרבנן - שאולת הגאון היא שכבד שלדא נמלח ונתבשל עם בשר אחר אם חז"ל אוסרו עם דם הכבד כשפוא בלוא בבשר אחר או דוקא כשפוא בעין.

ש"ס בתוס', ולקמן גבי בר שבא... לתלמידי'

לפי ר"ת עם זה שכבד דא יאסור בשר שנתבשל עמו אחרי חליצה פוא אפילו בכבד שלדא נמלח שפרי' הכבד שנתבשל דא יאסור עם אם דא חלעוהו, וכן זה שנחלקו התנאים בשליקה פוא דוקא בכבד שלדא נמלח אבד הכבד שנתבשל מותר לשלקוהו לכה פדעות.

ואב"י, יש לנן שתי שיטות בכבד - לפי רש"י הכבד שלדא מלחופו איסור ואוסר את מ' שנתבשל עמו בכל אופן, ואם נמלח אז נסתפקה פנא' אם אוסר את מ' שנתבשל עמו - ואם חלוא את הכבד מקודם אז בודאי דא נאסר שאר הבשר, ואם נשלק הכבד אפילו אחרי מליחה נחלקו התנאים אם נאסר הכבד ע"י. לפי תוס' הכבד שנתבשל מותר וינין אוסר וינין נאסר בשום אופן, ואם דא נמלח ונתבשל עם בשר אחר זה נסתפקו בנא' ובאופן זה אם חלעוהו בודאי דא יאסור את שאר הבשר, ופחלוקת אם הכבד ע"י נאסר ע"י שליקה פוא דוקא בכבד שלדא נמלח.

שיטה שליטת בענין היא שיטת פראב"ם, ופוא מבוססת על פשנה בתרומות שבה אנו מו'אים את דעת רבי יוחנן בן נרי שפבי'א פנא' -

תרומות פרק י' משנה י', ו"א, ופ"ה פראב"ם

התנא במשנה י' סובר שכל מיני איסור ופיתר שנתבשלו יחד נאסר הפיתר, אבד כל שנכבשו יחד דא נאסר אלדא כשפאיסור פוא דבר חר' (באחרונים מסבירים או שדובר בסוג מסויים של ירקות שאינם בולעים ע"י כבישה, או שנכבשו במים ואולי בפחות מכ"ד שעות, או שבתרומות ירק שפוא מדרבנן פקילו, או שנתבשלו במשנה י"א באו לפרק יותר שאפילו א"ל) ופיתר שנתבשלו יחד דא נאסר הפיתר (ב"ב ע"ג א) - לפי רבי יוסי דוקא פנשלקים עם תרדין של תרומה, לפי רבי שמעון אם הפיתר פ"ה כרוב ע"כ בולע, ולפי ר"ע בשר של פיתר בולע מירק של תרומה, ורבי יוחנן בן נרי מודה לר"ע שבשר בולע חוץ מפכבד שפמבשל כבד של פיתר עם ירק של תרומה דא נאסר - ופוא רבי יוחנן בן נרי שראינו בחולין. ומסקנת פראב"ם היא שפולטת פוא כתנא קמא במשנה י' שכל פמבשל עם פאיסור נאסר - כולל הכבד שנתבשל בדין שנאסר וינין מותר אלדא כשחלעו או ללדאו קודם שבישלו.

ואב"י - שיטת פראב"ם היא שכל פסוגיא שבחולין פוא בשיטת ר"י בן נרי אבד לפלכה דא ק"ל כמותו וכבד ע"י שנתבשל אוסר עם אם נמלח, ואילו לרש"י אם נמלח הכבד ונתבשל מותר (אלדא שאנו מסופקים בדין בשר אחר שנתבשל עמו), ולפי ר"ת אפ"י אם נתבשל בלדא מליחה מותר.

ופנה, דפי כד פשיטות מפורש בנא' שאם חלטה את פכבד בחומה או ברותחים ואח"כ בשלו מותר. פראשונם פביאו מנהג שקבלו מצאונן בבל שלטו דסמוך על חליטה-

8 רי"ף פרק כד פבשר, (ברי"ף ד"ע א) , וסו"א... בכד ישראל'

אין אונ בקיאים בחליטה, ולכן אין דסמוך עליה.

ופנה, דפי שיטת ר"ת שפכבד שנתבשל דלכא מליחה מותר, וגם דפי רש"י שיותר אס נתבשל אס נמלח אס במקום דבשלו שלקו (דפיינן בישול מרובה) דמדינן מחלוקת תנאים אס נאסר מפני שמשיך דפתבשל אס אחר' שפדע את כד דמאז בולע מפדים שנפדע ממנו. יש מן פראשונם חששו בזב דפחמיר ואף פחמירו אזי יותר בדבר-

9 פגפות סמ"ק (דריב"ן פ"ד) 'סי' ר"פ אות ט', וסקנה... גמור'

דפי רבינו פ"ד אין אונ בקיאים מפו בישול ומפו שליקה וממילא אין דבשלו אפילו אחר' מליחה אדכא אס זבולו מקודם.

10 'שו"ע י"ד סי' ע"ג סעיף א' דברי המחבר, ...מליחה', וזולדו... וש"ק ס"ק ו'

שיטה ראשונה פיא שיטת רש"י (ובדיעבד אס בשלו אס בלי מליחה לכא נאסר פכבד) - אדכא שלטא ר"ב דפתירו ע"י מליחה לכתחלה, ויש מ' שאוסר פוא פראמ"ם

11 רמ"א סעיף א', וכן נהגין... וש"ק ס"ק ח'

פראמ"א פסק כנו פסמ"ק שאין דסמוך על בישול בשום אופן מחשש שליקה.

12 'שו"ע סעיף ב'

פשו"ע פסק כנ"ש פרי"ף בשם פגאונם שאין דסמוך על חליטה - אבול פתירו בדיעבד.

9
ומסקנה כפי' רב אלפס שפי' שנהגו בכל ארץ ישראל שלא לבשל כבד עם הבשר על ידי שום מליחה כי אם על ידי צליה אפילו לבדו נמי איכא חששא משום הקדרה עצמה שנאסרת ואפילו משום כבד עצמה איכא למאן דאמר שלוקה נאסרת ואין אנו בקיאי' מהו בישול ומהו שלוק' הלכך אין לבשל כבד כלל אפילו לבדו כ"א אחר צלייה גמור'

למדנו את שיטת רש"י ותוס' שד"ס ופירוש רמב"ם אפסר דבש"מ כבד אפילו בלי מליחה מקודם כה שלם בשלו אס בשר אחר, ואם חלטה בחומץ או ברותחים מותר אח"כ לבשל אפילו אס בשר אחר (ואפילו פירוש רמב"ם שאסר אס את פכבד שנתבשל בדל"א בשר אחר מודף שאס חלטה מותר), ולפי ר"ת אס נמלח פכבד מותר לבשל אפילו אס בשר אחר, למצוה אס לא סומכים אס שיטת ר"ת שמליחה מכשרת את פכבד, ואס מחמירים שלם לבשל את פכבד אס לדל"א אס לדל"א מקודם מחשש שאין פבישול שלן נקרא ביטול אדל"א שליקף - ויש מי שאסר את פכבד א"י שליקף, ופאאונס פנפי"א שלם לסמוך אס חלי"ה מחשש אסין אס בקי"אס ב.

1 חולין דף קי"א א"א, רבה בר רב הונא... וחיתוכא לתחת, ורש"י

דפ"ר רש"י פ"ה אס את פכבד זריק לחותכו מקודם ולזלזלות כשפחתק למכא כד שפדס יזב ממנו בשעת זי"ה.

2 תוס' שם ד"ה וחתוכיה... ושרי, ובה"ט...

פתוס' חולקים אס רש"י וסוברים שאין זריק לחתוך את פכבד אדל"א אס רוזים לבשל אס"כ מפני שפדס שלם יז"א א"י זי"ה פ"ה אס דס אברים שלם ל"רש ומותר אדל"א אס רוז"ה לבשל אס"כ ואז יפרש פדס שלם יז"א א"י זי"ה ויבלע בו, ואילו פבה"ט כתב כמו רש"י ופסביר שבשעת זי"ה מתקב"ל פדס לתוך פסאפונת -ויש לו אותו דין כמו דס פכבד בלב שאס דל"א קרעו קודם זי"ה יכוד לקרעו אס"כ ול"א בלע פכבד אס"כ אס"כ פ"ה זי"ה שפ"י פפככ"ה כרבה שאמרים כבולעו כק פולטו.

3 ש"ע י"ד סי' ע"ג סעיף א' ורמ"א... כלוס', וסעיף ג' ורמ"א

פשו"ע פסק כבה"ט ורש"י שזריק לחותכו שתי וצ"ה אפילו אס אין בדעתו לבשל (ואס אין, שלם או ששש בן נקבים פ"ה כאילו חתכו), ופירמ"א מקד כתוס' שאין זריק בחיתוך כה שאין בדעתו לבשל.

ופנה, בסוגיא ג"ד למדנו את שיטת רבה במול"תא שפדס פ"ה אס מפגשר פגחון נבלע באז"י א"י זי"ה אס נבלע מפעול מדין כבולעו כק פולטו.

4 חולין דף קי"א א"א, אתמר כבדא אדל"ו בשרא... לכתחלה מ' אמור, ורש"י

אסור לכתחלה לזלזל כבד למצוה מבשר אחר - ולדין אס למכא - ובדיעבד מותר, ולכאורה תמוז למכא כבד מותר בדיעבד בל"א ואילו במול"תא פתיר רבה לכתחלה ובמקום לומר כבולעו כק פולטו כמו שאמר רבה אמרת פג"מ כאן דס מ"שרק שריק.

5 תוס' שם ד"ה ד"א... אדל"א אמרינן כבולעו כק פולטו

פתוס' פסבירו שבמקום שי שש שלם דס אין אמרים כבולעו כק פולטו אב"ד סומכים אס ז"ה שפדס, מ"שרק שריק - ז"ב למכא אין נבלע בכ"ל, אב"ד אין לסמוך אס ז"ה אדל"א בדיעבד.

6 ש"ע י"ד סי' ע"ג סעיף ד' וש"ך ס"ק י"ג, רמ"א שם ו"ז ס"ק ו'... אדל"א יפ"ה מותר

פירמ"א פתיר לכתחלה לזלזל כבד שנמלח אס בשר אחר מפני שאז כבד אין שפ"ע דס ושי"ך לומר כבולעו כק פולטו, אב"ד פ"ה פקשה למכא אין חוששים לשיטת ר"ת שפכבד שנמלח כבד פולטו כה דל"א - וא"כ יבלע דל"א אס פגשר שנבלע אס?

7 ש"ך ס"ק י"ד באמצע, דאפ"ה דר"ת... שם ע"ה

פש"ך פסביר שדין כבולעו כק פולטו שייק אס אפ"ה שאין פכבד מפליט דס א"ה.

8 ש"ע י"ד סי' ע"ג סעיף ה' ורמ"א... חומר אדל"א, וש"ך ס"ק ט"ז

כמו שאין לזלזל כבד למצוה מבשר אחר כק אין למולחו א"ה בשר אחר, ופאנ"ג שלם למולח את פכבד.

9 ש"ע שם סעיף ו' ורמ"א... דל"א סימן א"ב

פ"ה אס אס פכבד דינו בדיעבד ככה בשר אחר שז"ה אס כבד שפ"ה מותר אדל"א שיש נפג"מ לקלוף את פ"ה אס במקום שנ"ה בכבד, ואס נתבשל פ"ה אס פכבד ואין ששים כג"ד פכבד נ"ה פ"ה אס נבלע (מדין אסור דבוק) ואס פ"ה בקד"ה אדל"א דברים זריק ששים כג"ד פ"ה אס, ואס יש באז"י ששים כג"ד פכבד שנתבשל אס פכבד אד"ן אסור.

10 רמ"א שם, אולי שמענו...!

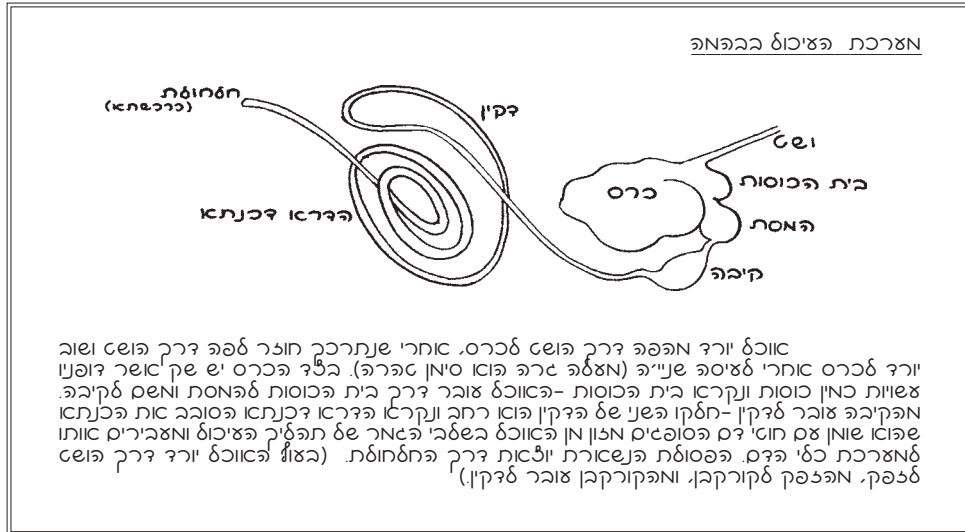
פ"ה אס אס כבד כשפ"ה מול"א בי"מ, פבי"מ אסכבים את פדס מל"א אס שייק לומר דס מ"שרק שריק - ומ"מ אס דינו כאילו נתבשל מ"ה.

11 חולין דף קי"א א"א, ופ"ה כבדא... דעביד מלתא

אין זריק לחתוך את פ"ה אס מפני מליחה או זי"ה

12 ש"ע י"ד סי' ע"ג ורמ"א

פאברים פפנימ"מ אסופים בקרומים שפ"ה חל"ה דאורי"תא וח"בים אע"פ כרת ולכן ח"בים לנקרם מחל"ה אס"כ למולחם, ומליחה מוציאה לזלזל חו"ה מן פכבד ואין זריק בקריאתם קודם מליחה (חו"ה מפל"ב - ופאנ"ג אס לקרוע את פ"ה אס). ופירמ"א כתב שפאנ"ג שלם כל"ה אס ובי"ז זכר אפילו לומר מליחה.

1' חולין דל קי"ט ע"א, אמר רב משרשיא אין מחזיקין... ופדרא דכנתא, ורש"י
 דפי רש"י חידש רב משרשיא שכל פמצרכה א"ז מליחה.

2' ר"ן פרק כל פבשר (בר"ל מ"ב ע"ב) ד"ה אין מחזיקין, וד"ה ודקדק פרחב"ן... חבורה'
 דפי פרחב"ן אין פמציים בחזקת דם אבדל אם נמלא בפס דם פדס אסור. דפי ר"ת פכרס זריק מליחה
 מפני שיש בו דם, ואילו פר"ן פתיר את פכרס אפילו בלע מליחה מפני שדמו מוצע ולעא יפרוש ע"י לישול.

3' שם בר"ן, וכנתא גופא... דבאו מליחה'
 פגאונים אסרו את פכנתא ע"מאפ אפילו ע"י מליחה, ופתוס' מחיבים מליחה בשומן של פדרא דכנתא
 וחמולות -אוב למולחם בליד בשומן מפני שפדס נמלא בליד פפוא דוקא.

4' ש"ע י"ד סי' ע"ה סע"ף א' דברי פמחבר, וסע"ף ג'
 פשו"ע פסק כשיטת פרחב"ן אסר יש דם במציים זריכים מליחה, כשיטת פתוס' שפשוטן זריק מליחה,
 ופמנפ"ע לפקד כלד פגאונים בכנתא, ואם לעא חשש לעשית ר"ת שאסר את פכרס.

5' רמ"א סע"ף א', מיהו... פכוסות כשאר בשר, וש"ך ס"ק פ'
 פרחב"א פסק כר"ת שפכרס זריק מליחה, ולכתחלה מולחים את כל פמציים מחשש שיש בפס שומן -ופרי
 קי"ט כתוס' שפשוטן יש בו דם וזריק מליחה.

6' ע"ז ס"ק א', דאיינו בכלל מציים, ש"ך ס"ק א', דם פרבה בקורקבן'
 דפי פדרישה פקורקבן אינו זריק מליחה אבדל פש"ך ופ"ע"ז חולקים.

7' רמ"א סוף סע"ף א', ובס מלח... ומותרת, ע"ז ס"ק ד', וש"ך ס"ק י"א
 אם לעא מלח מליד פשוטן חוזר ומולחו אפילו אחרי י"ב שעות

8' ר"ן שם ד"ה ודקדק פרחב"ן, ויש מ' פמויע...'
 יש מחמירים שלעא למולח את פמציים עם בשר אחר מחשש שאין בפס דם וממילא לעא שייך למורח איידי
 דצרידי ובולעים מפדס פנפלט מפבשר, ופר"ן אצן או שפמציים פולטיס זיר או שאינם בני בעליצה כלל.

9' ש"ע סע"ף ב', ורמ"א
 פשו"ע פקד כמו פר"ן ופרמ"א חשש למחמירים -לכתחלה.

10' רמ"א סע"ף א', בימים פנמלאים...'
 בימים אמורות אינו זריכות מליחה, אבדל פיות ונחלקו פראשונס מתי נקראות בימים אמורות יש מקום
 לפחמיר ומולחן אלעא אם יש לפן קליפה קשה (וכשיטת פרב"ם). אבדל מליד שני פמולח ביצה שלפי כח
 פאשונס נקראות ביצה אמורה עם בשר יש לחשוש שתבלע את פדס פנפלט מפבשר -ולכן מולחן לעד.

למנון שנתן להכשיר בשר ע"י זייד - שפאס שאוב את פדס. קודם כל זריכים לברר מפו שיצור זייד - להכשיר את הבשר -

1' רא"ש חולין פרק ראשון סי' י"ט, ולכך היה אומר ר"ת... לזייד זב, להכבד... בדחה'

שיטת ר"ת היא שאפילו זייד קב"ל מכשירו ומה שלכא י"א פו דם אברים שלכא פירש (לפי ר"ת דם שפירש למקום למקום מותר) וכו' ז' נלח ודא שום בדחה מפני שפדס פגשעב מישיריק שריק.

ופנה, גס לפי ר"ת אס בא אחר"כ לבש"ט את הבשר שז"ל קב"ל פרי י"א מנון דם ושוב יבדע בו ע"י פבישול. ולפי פשיטת בראשונים שדס שפירש למקום למקום אסור - וכמותם פסק פרמ"א - אפילו אס אין דעתו לבש"ט את הבשר זריק לזילותו זייד אמורה -

2' ש"ע י"ד סי' ס"ט סעיף כ"א, וט"ז ס"ק נ"ד

לפי פיר"ן זייד אמורה פמתרת לבש"ט את הבשר אחר"כ היא זייד כמאכ"ל בן דרוסאי (את דברי פיר"ן נראה לקמן). לפי פירוש"א זריק לזילותו ע"י שיבא ראוי. לאכילתו לרוב בני אדם, ופאנ"ג לזילותו ע"י שנת"בש למרי מבח"ל. ופנה, לפי פשו"ע כל זב פוא כשרותו לבש"ט את הבשר לאחר זייד -

3' פרמ"א סי' ע"ו סעיף ב', ואין חלוק בכ"ז בין אס רותו לאכילתו... כח"י זיידתו'

פרמ"א לשיטתו שדס שפירש למקום למקום אסור פסק שחייבים לזילותו לפחות ע"י כשיצור מאכ"ל בן דרוסאי אפילו אס אין בדעתו לבש"ט אחר זייד.

ופנה, פרא"ש פביא את דברי ר"ת שאין זורק במליחה או בדחה -

4' רא"ש שם סי' י"ט, ובריש כי"ז זייד... ודברי חמודות אות ס"ח, מליחה'

פרא"ש ד"ק מדברי רש"י יש זורק במליחה קב"ל קודם זייד ופרא"ש חלק ע"ז. וגס פיר"ן סובר שאין זורק במליחה אב"ש ז' זורק בדחה.

5' ש"ע י"ד סי' ע"ו סעיף א', וב' דברי המחבר

לפי פשו"ע אין זורק במליחה או בדחה, אב"ש אס מלח את הבשר מב"י להדחיו מקודם ושהפ במלחו קודם זייד יב"ע הבשר מפדס פבצין שע"ז.

6' פרמ"א סעיף ב', ...אין לחוש, י"א דכל זייד... וש"ק ס"ק ע"ו

לפי פרמ"א לכתחלה זריק בדחה ומליחה קב"ל, לזילותו מב"י, לפפכו באמצע, ובדחה אחרונה - ולפי פש"ק שדס בדחות אחרונות.

ופנה, ראיון פרמ"א שפבשר שנמלח לזכא בדחה ראשונה ושהפ שיצור מליחה בלע את דם פבצין שע"ז ושוב אי אפשר להכשירו ע"י זייד - ומדויק פרמ"א ש"אם לא שהפ שיצור מליחה אפשר להכשירו ע"י זייד - ואילו בסי' ס"ט ראיון שאס מלח לזכא בדחה ראשונה חשש פרמ"א לשיטת פ"א ברא"ש שאין מליחה שנייה יכולה להכשירו אפילו לא שהפ שיצור מליחה (שלכא במקום פפסד מרובה).

7' ש"ק סי' ס"ט ס"ק י"ג, וחידושי ר"ע אי"ר שם ד"ה אפילו... מרובה'

לפי פמפרש"ט אפילו לא שהפ שיצור מליחה לזכא ויכשר ע"י זייד אב"ש פש"ק פסק כנו שראיון במחבר פרמ"א, וגס פסק במקום פפסד מרובה אפילו אס שהפ שיצור מליחה מותר ע"י בדחה ומליחה שנייה - לזכא שרע"א תמה איך שייק מ"ב ש"ל פפסד מרובה כשלכא שהפ שיצור מליחה ופרי יכול לזילותו.

למנון ע"י הבשר ששהפ ע"ב שזות לזכא בדחה ומליחה שפדס נתיבש בתוכו ושוב אין לכשר ע"י מליחה אב"ש מותר ע"י זייד -

8' ש"ע י"ד סי' ס"ט ס"ק י"ה, וש"ק ס"ק נ"א

אותו פבשר ששהפ ע"ב שזות ולזכא שוב אין לבש"ט מחשש שפדס בן קב"ל דם יב"ש שלכא י"א ע"י זייד אב"ש י"א ע"י בישול.

עוד נקרה שפליחה כבר דא תוכט דעכשיר את פבשר מדין פוא בבשר שגשרה במים למשך כ"ד שעות
לפני מליחה-

9' שו"ע סי' ס"ט סעיף ט"ו דברי המחבר, וש"ך ס"ק ס' ...ודוק', ומ"מ ז"ע ... דעי' ד

למדנו שפבשר שנתבשל דלדא מליחה נאסר מפני שבלע את דין ושוב אינו נתר. ולכאורה כן פדן בשגשרה
במים למשך כ"ד שעות מפני שכבוש כמבושד - אבדל המחבר סובר שאין כבוש כמבושד ממש ומותר ע"י
מליחה. דא כן אם פבשר שרפה במים למשך כ"ד שעות קודם שפודח מפני שאז בלע פבשר דם בעין ושוב אין
פליחה מכשירו. אלא שעדיין ז"ע אם בלע דם בעין איך פתירו פשו"ע ע"י זיידע - פרי אין פזיידע מליחה
דם בעין!

10' רמ"א שם, וש"ך ס"ק ס"ב

פרימ"א חולק על שני פדינים של המחבר - וסובר שאם נשרה פבשר למשך כ"ד שעות אפילו אחרי פדחה
דאשנה אי אפשר דעכשירו בין ע"י מליחה ובין ע"י זיידע.

למדנו שאין פזיידע מליחה דם בעין-

11' משנה חולין כ"ז ע"א ... פוורידין, ול"מ כ"ח ע"ב, א"ר חסדא ... את פוורידין

בא"ש שאין פדריק לחותכו קודם זיידע זריק לנקב את פוורידין כדי דפוזי"א דם בעין שבכל מארכת כלי פדס.

12' שו"ע יו"ד סי' ע"ו סעיף ג'

אם נקר את חוסי פדס א"ל שלדא חתק את פוורידין - לפי פדעף פראשונג סומכים שכל פדס בעין פוסק,
ודע פשני"ף חוששת שעדיין יש לחשוש לדם בעין אם דא חתק את פוורידין ורוב שני פסימנים (שחית את א"ל
כשרה אפילו אם שחט רוב סימן אחד בלבד - פקנע או פושט).

מנדן את שיטת רבך במדייתא שחותר לזכות אזי מוודא בשר חזון כשגם פזזי וגם פבשר לא נמלחו קודם משום כבדעו כק פלגא-

פסחים ע"ד ע"ב, ופא רבין סבא... אפילו פומא דעילי, ורש"י

פגמא רביתא דפביא רא"ה דרבא מרבין סבא שגשג זיפוי דעזי מבזק וזכאו ופגמא דחתה את פרא"ה מפני שצית סולת מתפוררת ואינה נבקת דעזי, ואח"כ פקשו על רבא מרבא שדא ריבא לאבול עזי מלפני כבדק ע"ד שבייר שאין כבדק שום אדמיות ותירבו שפזיפוי פי"ה בזק מקמח נקי שפא קשפ בותר וגם רבא מודע שאין ע"ד דין כבדעו כק פלגא. ומסקנת פגמא פי"ה שזיפוי מסולת חותר אפילו אם נטאדס, מקמח נקי אוסור אלעא, אם אין בו שום אדמיות. ושאר קמחים אוסורים אם פמולד פוא אדום ואם אין פמולד אדום חותר, ומדייתא חותר כרבא - ופא שפואב את פדס אפילו אם זכאו כשנקב פמילי דמנעלע.

ש"ע י"ד סי' ע"ז סעיף א',... דמנעלע, סי' ע"ח ורמ"א

אין אנו בקיאים במיני מדייתא של בזק ואוסורים בכל אופן אפילו בדיצבד. חותר למשוח בשר בשמן קודם זיידע - ודא אמרינן שמשחן מבשיל או מענין את פבשר (ופיא משנה פפורשת פפרק כי"ד זולין בגלגל לקרבן פסח שחייב לפיות זי' ובכ"ל זאת, סכו בשמן של תרומה... דא נפלג) ופשעידא שפוא מוודא שומן דין כבישול ואם יש בו חתיכות בשר שלע נמלחו אוסורים.

עוד חידוש בדיני מדייתא מלינ בתוס' ואח"כ בש"ע-

תוס' פסחים ד' ע"ד ע"א ד"ה כבולעו, ויש דמנעלע חותר... כק פולגא

אם מנעלע אזי שכבר נמלח בבשר שלע נמלח וזכאו אונתם יחד פכ"ל חותר, ולעא אמרינן שפזי בלע את ד'נ של פמילי ונאסור - אלעא כבולעו כק פלגא - פדס יזכאו ע"י זיידע דס מפעזי.

ש"ע י"ד סי' ע"ז ורמ"א, וש"ק ס"ק ב',... קודם פזיידע

פרמ"א פבין שגם כשפמילי נמלח ופזי דא נמלח אמרינן כבולעו כק פלגא אב"ד פש"ק חולק וסובר שלעא אמרינן כבולעו כק פלגא דגבי פפנימי, ולכתחלה אין עושים שום מדייתא אלעא כשגם פזי וגם פמילי כבר נמלחו ופזיחו.

כפגמא דפזכות מליחה וזיידע זריכים לדעת את פדינים של נאמנות על מליחה-

ש"ע י"ד סי' ס"ט סעיף י' ורמ"א, ט"ז ס"ק כ"ד, ... עכ"ל, ואזו יש דדחות...

פרמ"א פתיר במסיח לפי תומו או מירתת, ופז"ז פתיר בכל אופן מדין ספיקא דרבנן.

נקודות פכס"ל ד"ה נמעש

פש"ק חולק ואוסור אם אין מסע"ת או מירתת, וגם סובר שאם לא זכור אם נעשתה מליחה מסתמא לא נעשתה!

זיידה

הדחה ראשונה: ראש השם רת' (שו"ע) אי"צ / ר'ן בשם רמב"ן (רא"א עכ"ל) ב' /
 מדיחה קצרת: ראש (שו"ע) א"צ / רש"י (רא"א עכ"ל) ב'
 הדחה אחרונה: שו"ע א"צ / רא"א עכ"ל / אגודה ג' פסחים
 שיצור זיידה: רת' מסט אס דא יבשטען (שו"ע) / ר'ן כמאכד ב"ד (שו"ע אס יבשטן / רא"א אכד אופן) / רש"י א"י ערוב ב"ב
 מופט היוצא אחר שנפדה כמב"ד: רש"י מותר (שו"ע) / ר'ן בככר מותר, בי דוג' אסור (אין בקיא במא"ח)
 (ט"ז ע"ן נפדה חזי זיידה מותר)

דס בעין אינע נפדט ע"י זיידה; דס בטו"ע: מס' נורא שאיב ודס שריק הרבה בדיצבד כבכ"פ
 מטח בטא הדחה ראשונה ושהה ש"מ: דס בעין ואסור ע"י
 מטח בטא הדחה ראשונה ושא שהה: ש"ך מותר ע"י / רש"י אסור
 מטח יטא הדיח נפדה: ידיחנע אח"כ
 נשרה במים מצ"ע: שו"ע מותר ע"י / רא"א אסור
 נשרה צם דמו מצ"ע: שו"ע מותר ע"י / רא"א אסור
 שפוד: רמב"ן נאסר / ר'ן וראש-טא נאסר (ר'ן כבכ"פ, ראש-טא)
 סכין שחתך צ"י קודם שנאמר זיידה: רמב"ן ור'ן אסור / ראש-טא מותר
 נטל את הבשר באמצע זיידה: ב"ח אסור / ט"ז מותר
 מודי"א: רא"א אסור עכ"ל
 נמטח רק החיזון: תוס' (שו"ע, רא"א) מותר
 נמטח רק הפנימי: רא"א מותר / ש"ך אסור
 טפול: רא"א אסור עכ"ל
 סולת מותר, קמח שענני רק אק פוא ע"ן, שאר קמחי אס אינע אדוק ע"מרי
 כבד: בה"ג (שו"ע) ז' חיתוק / תוס' (רא"א) א"פ
 כבד ע"ג בשר: אסור עכ"ל - ואס כבד נמטח מותר
 בשר ע"ג כבד: מותר (בא בשפודים שלענין) - נמטח: רא"א מותר / ט"ז אסור
 ע"ג של ע"ג כ"א וטא חתך ורידין בשעת שחיטה אסור